

همراهان صمیمی الله ابھی

همانگونه که می دانیم در امر مبارک حضرت بهاءالله معاشرت با سائرین همواره مورد تأکید و تشویق بوده است.

با عنایت به اینکه ایام و اوقات مناسبی از جمله ایام مبارکه هاء و عید نوروز در پیش است به نظر رسید فرصت مغتمی است که با یکدیگر به مطالعه اهمیت و ضرورت معاشرت با دیگران پردازیم تا بتوانیم جهت بهره مندی هرچه مؤثرتر از این اوقات، برنامه ریزی نمائیم.

امید آنکه هر یک از ما بتوانیم به همراه خانواده و دوستانمان فضایی مناسب برای مراوده با دوستان قدیم و دوستان جدید باز نمائیم و به این واسطه بتوانیم دائره دوستی و ارتباط خویش را دائما بزرگتر و بزرگتر نمائیم.

در پناه تأییداتش موفق باشید

حضرت بهاء الله می فرمایند:

"یا عباد طرا به روح و ریحان و محبت خالص و شفقت کامل معاشرت نما این است وصیت مظلوم
دوستان حق را

مجموعه الواح عندلیب ص 65

عنوان: بکمال روح و ریحان با اهل عالم معاشرت نمائیم

قسمت روحانی

- 1- مناجات شروع از آثار حضرت بهاء الله
- 2- ذکر دسته جمعی " هو حسبی و حسب کل شیء..."
- 3- آیات کتاب مستطاب اقدس
- 4- منتخباتی از نصوص حضرت بهاء الله
- 5- بیانات مبارکه حضرت عبدالبهاء

قسمت اداری

- 6- بیانات مبارکه حضرت ولی امرالله
- 7- قسمتی از پیام بیت العدل اعظم الهی
- 8- حکایت
- 9- شور و مشورت
- 10- برنامه نونهالان و نوجوانان عزیز

قسمت اجتماعی

- 11- الفت و پذیرائی
- 12- مناجات خاتمه

1- مناجات شروع از آثار حضرت بهاء الله

بسم ربنا الأعظم الأقدس العليّ الأبهي

يا الهی و الهه الأشياء و محبوبی و محبوبَ مَنْ فِي الْأَرْضِ و السَّمَاءِ از تو مسألت می‌نمایم که از ابر بخشش خود امطار علم و عرفان بر اراضی طیبهٔ نفوس موقنه عطا فرمایی و مبذول داری تا کُلُّ به یقین ثابت جازم بر قدرتت گواهی دهند و جزای معتدین و ظالمین را به تو راجع نمایند و خود به کمال شفقت و رحمت با اهل عالم معاشرت کنند. إِنَّهُ لَهُ الْغَالِبُ الْقَادِرُ الْآخِذُ الْمَقْتَدِرُ الْقَدِيرُ .

مجموعه آثار قلم اعلی، شماره 71، ص 2

3- آیات کتاب مستطاب اقدس

"عاشروا مع الأديان بالرَّوْحِ و الرِّيحان ليجدوا منكم عرف الرَّحْمَنِ إِيَّاكُمْ ان تَأْخِذْكُمْ حَمِيَّةُ الْجَاهِلِيَّةِ بَيْنَ الْبَرِيَّةِ كُلُّ بَدْءٍ مِنَ اللَّهِ و يعود اليه أَنَّهُ لِمَبْدِئِ الْخَلْقِ و مَرْجِعُ الْعَالَمِينَ."

و نیز میفرماید قوله تعالی:

"لتعاشروا مع الأديان و تَبَلَّغُوا امر رَبِّكُمْ الرَّحْمَنِ هَذَا لِأَكْلِيلِ الْأَعْمَالِ لو انتم من العارفين."

4-منتخباتی از نصوص حضرت بهاء الله

"در کتاب اقدس جمیع را اذن فرموده‌اند که با طوایف مختلفه عالم بکمال روح و ریحان معاشرت نمایند
لَأَجْلِ الْقَائِ كَلِمَةِ اللَّهِ چه اگر اجتناب نمایند احدی از امرالله اطلاع نیابد و بافق اعلی فائز نشود".

گنجینه حدود و احکام ص 269

"طراز دوّم معاشرت با ادیان است بروح و ریحان و اظهار ما آتی به مُكَلِّم الطّور و انصاف در امور.
اصحاب صفا و وفا باید با جمیع اهل عالم بروح و ریحان معاشرت نمایند چه که معاشرت سبب اتّحاد و
اتّفاق بوده و هست و اتّحاد و اتّفاق سبب نظام عالم و حیات امم است. طوبی از برای نفوسیکه بحبل
شَفَقَتْ و رأفت متمسکند و از ضغینه و بغضاء فارغ و آزاد"....
لوح مبارک طرازات

باید اهل الله بکمال روح و ریحان با کلّ معاشر باشند که شاید گمگشتگان وادی ضلالت به انوار
هدایت فائز گردند... و معاشرت و ملاطفت و امثال آن از شئونات حکمت است که کلّ بآن مأمورند.

آیات الهی ج 1 ص 277

لسان عظمت میفرماید آنچه از سمآء مشیت در این ظهور امنع اقدس نازل مقصود اتّحاد عالم و محبت
و وداد اهل آن بوده باید اهل بها که از رحیق معانی نوشیده‌اند بکمال روح و ریحان با اهل عالم معاشرت
نمایند و ایشانرا متذکّر دارند بآنچه که نفع آن بکل راجعست

اقتدارات و چند لوح دیگر ص 273

محبت سبب می شود بعضی را به صراط مستقیم هدایت می نماید اجتناب و دوری سبب و علت بُعد بوده
و هست. در کتاب اقدس می فرماید: قوله تبارک و تعالی " عاشروا مع الأديان بالزّوج و الرّیحان لیجدوا
منکم عرف الرّحمن ایاکم ان تأخذکم حمیةُ الجاهلیةِ بین البریةِ کلُّ بدیء من الله و یعود الیه... چه اگر
معاشرت ترک شود ، کلمه حق را که القاء می نماید؟ و که می شنود؟

تاریخ عشق آباد ص 390

5-بیانات مبارکه حضرت عبدالبهاء

خوشا بحال نفوسی که درکلماتشان بحور معانی مواج و در بیاناتشان حکمت ربانی مندمج. آن نفوس البته روزبروز در مقامات معنویه ترقی نمایند تا آنکه به اوج رحمانی عروج کنند. احبای الهی باید هریک آیت رحمانی گردند و سبب سرور و شادمانی عالم انسانی شوند با یکدیگر در نهایت رافت باشند و همچنین با سائرین در غایت رحمت و مروت و به کمال حب معاشرت کنند و بذکر حق مشغول گردند... بگو وقت جوش و خروش است و هنگام استماع آهنگ سروش. صبر و سکون را به کنار گذارید و با زبانی ناطق ودلی آتش بار در بین یار و اغیار محشور شوید و علیکم التحیه و الثناء. ع ع

منتخبات مکاتیب ج 6 شماره 129

حضرت عبدالبهاء می فرمایند: "الیوم عالم امکان مریض خانه است و جمیع خلق دردمند و بیمار، احبای الهی طبیبان رحمانیند و پزشکان سبحانی. باید مریضان را معالجه نمایند و بیماران را به نهایت مهربانی مداوا کنند. زیرا امراض و علل روحانی است، علاج و درمان معنوی باید و دریاق فاروق الهی شاید. لهذا با جمیع بشر مهرپرور گردید و به مهربانی به نوع انسانی پردازید. از نفسی شکایت نکنید و به کسی عتاب ننمایید. با کلّ به نهایت خوشی و محبت و مؤانست و خوش رفتاری و ملایمت و راستی و امانت معاشرت کنید."

مکاتیب عبدالبهاء، ج 9، ص 130

6-بیانات مبارکه حضرت ولی امرالله

حضرت ولی امرالله میفرمایند:

"اگر این دو حکم محکم که معاشرت و الفت و مجالست با ابرار از تمام اهل عالم و مجانبت اشرار و اغیار است کاملاً متماداً معمول گردد چندی نگذرد که ندای جانفزای امر بها هر مستمع هوشمند را از تمام طبقات و اکناف اهل عالم جذب نموده هدایت نماید" ص ۲۴ ج ۱ توقیعات

و نیز می فرمایند:

لازم است روشهایی اتخاذ نماید که بموجب آن باب معاشرت را با مجالس و مجامع و معارض و محافل مختلفه مفتوح و در جلسات نطق و خطابه که مواضعی ملایم و موافق با اصول تعالیم امریه مانند اعتدال در امور و تعدیل اخلاق و تأمین رفاه و سعادت اجتماع و تحمل و شکیبائی در مسائل مذهبی و نژادی و تعاون و تعاضد اقتصادی همچنین حقایق مربوط بدیانت اسلام و مقایسه مذاهب و ادیان مورد بحث و تحقیق قرار میگیرد مشارکت کند و با انجمنهای علمی و ادبیه و اجتماعی و امور خیریه و مشروعاتی از این قبیل که در عین محفوظ ماندن شئون و مقامات امریه طرق و وسائط متنوعه کثیره در برابر دیدگان فرد قائم بخدمت مفتوح نماید مجالست و مصاحبت کند تا بدینوسیله انظار نفوس را بتعالیم الهیه معطوف و آذان را باصغاء نغمات روحانیه آشنا سازد و بالمآل آنان را بورود در ظلّ شجره ربّانیه و حمایت و پشتیبانی از کلمه جامعه رحمانیه نائل و موفق دارد . حال چون چنین معاشرت و مؤانست بدست آمد و ابواب مؤالفت مفتوح گردید باید پیوسته مصالح عالیّه امریه و اصالت شریعت سماویّه محفوظ و عمومیت و جامعیت احکام و مبادی سامیه ربّانیه اثبات و منافع کثیره حیاتیه آن خالی از هر گونه خوف و هراس پشتیبانی و حمایت گردد.

7- قسمتی از پیام بیت العدل اعظم الهی

احبابی عزیز باید بکوشند تا دایره تماسهای اجتماعی خود را با جامعه ی خارج، بزرگتر و بزرگتر کنند؛ تا بتوانند با تعداد فزاینده ای از این افراد و خانواده های مستعد آشنا شوند. هر فرد و هر خانواده ی مؤمن که بر مستلزمات نقشه ی الهی آشنا و بر اهمیت اقدامات فردی برای موفقیت در تبلیغ انفرادی در تحت شرایط فعلی مطلع و آگاه است، سعی خواهد نمود که طوری فعالیتهای اجتماعی و دیگر خدمات امری خود را تنظیم نماید تا برای معاشرت صمیمانه با آشنایان همسایگان فامیل و همکاران مورد اعتماد خود و تبلیغشان وقت کافی داشته باشد و یا از کارهای متفرقه و فعالیتهای غیر ضروری زندگی و حتی بعضی از فعالیتهای مهم امری و غیر امری که میتوان انجام آنها را فعلاً به تعویق انداخت بکاهد؛ تا بتواند وقت موجود خود را صرف خدمات تبلیغی نماید. انتخاب این چنین روش زندگی از طرف تعداد فزاینده ای از آحاد احبا، لازمه پیشبرد فرایند تبلیغ انفرادی و شکوفایی جامعه بهائی مهد امرالله است. پس بکوشید و این روش و سلوک را راه زندگی خود سازید و همدیگر را به طور انفرادی تشویق و حمایت نمایید؛ تا این روند، اوج گیرد و ترقیات چشمگیر حاصل شود و از این طریق به تقدیم یکی از بزرگترین خدمات تاریخی به آستان قدسش موفق گردید. وقت تنگ است. فرصت را باید غنیمت شمرد؛ از موانع موجوده نهراسید و حداکثر قوای خود را در سبیل استحکام این فرایند به کار برد.

پیام 7 جون 2007

حضرت عبدالبهاء و تاجر مسیحی

این داستان از زبان حضرت ورقه مبارکه علیا بیان می‌شود)

بعد از آزادی ما از قشله و به پایان رسیدن این دوره از امور، برادرم توانست آزادانه با مردم عکا معاشرت کند، و با آنها روابط صمیمانه برقرار نماید. روشی که او توانست تدریجاً حُسن نیت آنها را جلب کن نمونه و مثال بود. واقعه‌ای در این رابطه روی داد که میل دارم آن را تعریف کنم. اجباء نیاز به سوخت داشتند، اما مردم حاضر نبودند به آنها بفروشند. آنها ما را مرتدّ می‌دانستند و تصوّر می‌کردند شایسته و بایسته چنان است که با ما با خشونت و نامهربانی رفتار کنند. حضرت عبدالبهاء اجازه یافتند کسی را برای تهیه زغال به خارج از شهر بفرستند، و یک بار شتر زغال تهیه و وارد شد. تاجر مسیحی شتربان را متوقف کرد و گفت، "این از زغالی که من تهیه می‌کنم بهتر است" و بدون تشریفات بیشتر آن را به نفع خود مصادره کرد و حاضر نشد دیناری بابت آن پرداخت کند. این رویداد به استحضار برادرم رسانده شد. او به مغازه تاجر رفت و دم در ایستاد. اعتنایی به او نشد. بعد وارد شد و دم در نشست. تاجر به معاملاتش با دیگر کسانی که نزد او بودند ادامه داد و به برادرم توجهی نکرد. برادرم سه ساعت ساکت و آرام منتظر نشست. سرانجام، وقتی دیگران رفتند و دیگر کسی نیامد، تاجر رو به او کرد و گفت، "تو یکی از آن زندانی‌ها هستی که اینجا آورده شدند؟" حضرت عبدالبهاء تأیید کردند. تاجر ادامه داد، "چکار کردید که زندانی شدید؟" حضرت عبدالبهاء جواب دادند، "چون می‌پرسید به شما می‌گویم. همانطور که حضرت مسیح را اذیت و آزار کردند، ما نیز دچار اذیت و آزار شدیم". تاجر پرسید، "راجع به حضرت مسیح چه میدانی؟" برادرم به نحوی جواب داد که تاجر متوجه شد برادرم راجع به حضرت مسیح و انجیل اطلاع کامل دارد. سپس شروع به سؤال از انجیل کرد و از جواب‌های برادرم بسیار خشنود گشت، زیرا برادرم توضیحاتی می‌داد که او قبلاً هرگز نشنیده بود. بعد، از برادرم خواست که در کنارش بنشیند و این مکالمه مدّت دو ساعت ادامه یافت. در پایان مکالمه او بسیار خشنود و راضی بود؛ سپس گفت، "زغال فروش رفته؛ نمی‌توانم آن را برگردانم. اما وجه آن آماده است." سپس برادرم تا تا دم در همراهی کرد و با احترام تمام با او رفتار کرد. از آن زمان به بعد او و حضرت عبدالبهاء دوستان صمیمی شدند و خانواده هایشان نیز ارتباط صمیمانه یافتند.

9- شور و مشورت

با توجه به بیان بیت العدل اعظم الهی که می فرمایند: احبای عزیز باید بکوشند تا دایره تماسهای اجتماعی خود را با جامعه ی خارج، بزرگتر و بزرگتر کنند؛ تا بتوانند با تعداد فزاینده ای از این افراد و خانواده های مستعد آشنا شوند

به نظر شما هر یک از ما چگونه می توانیم به این امر مهم موفق گردیم؟ چه اقداماتی را در این مسیر ضروری می دانید؟